

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului

Poporul Meu, cuvântul Meu de peste tine este mângâierea sfinților și a îngerilor, și este mângâierea Mea. O, poporul Meu, Se mângâie Domnul Dumnezeuul tău când are cu cine grăi pe pământ. Pace ție, poporul Meu! Sunt deasupra ta cu slava cuvântului Meu și stau pe nori de heruvimi cu cetele cerești și Mă mângâi în zi de prăznuire a amintirii nașterii Mele între oameni. Acum două mii de ani am venit pe pământ născându-Mă Prunc din Fecioară, și n-am făcut aceasta până ce mai întâi nu M-am vestit prin prooroci, începând de la Moise, și, apoi, în ziua nașterii Mele în Betleem M-am vestit prin îngeri păstorilor de la oi, și M-am arătat născut celor trei crai din depărtări veniți, și cărora le-am arătat prin steaua nașterii Mele că voi veni cu slavă cerească pe pământ, slavă plină de taină, și că nașterea Mea va stârni împotrivire între cei mari ai vremii, care iubesc slava de la oameni, slavă pentru care omul nu-L poate iubi pe Dumnezeu, poporul Meu, dar tu uită-te la Mine și iar uită-te ca să înveți cum să fii fiul lui Dumnezeu așa cum sunt Eu, căci iată, pe pământ oamenii n-au știut și nu știu să se facă plăcuții lui Dumnezeu, nu știu să iubească slava lui Dumnezeu, nu știu oamenii, poporul Meu.

Iată, M-am apropiat de cei de pe pământ cu praznic de naștere. Slava acelei zile a fost dulce pentru cei din cer, că mult M-au așteptat cei din cer să Mă întrupez pe pământ și să scriu înaintea Tatălui salvarea omului care a fost până atunci, și care era atunci, și care este apoi în fiecare vreme.

O, cât de umilit ar trebui să fie omul, poporul Meu! Eu M-am născut din Tatăl mai înainte de vecii, M-am născut prin Duhul Sfânt, Care a vestit pe Fecioara mama Mea că Mă voi întrupa în ea în clipa vestirii îngerului care i-a adus ei vestea că voi veni Prunc pe pământ, copil născut din trupul ei pentru ca să Mă fac salvator fiecărui om care Mă va primi de la Tatăl să-i fiu cale și să-i fiu salvare, și cu umilință mare am venit pe pământ după om, și umilit am lucrat toată taina salvării omului care se alege cu Dumnezeu pe pământ.

M-am apropiat în porți și am intrat cu praznic de naștere. Acum două mii de ani i-am arătat omului taina nașterii omului, Eu Însumi i-am arătat, căci omul nu știe ce înseamnă taină, căci pe cât de mare este slava lui Dumnezeu, pe atât este de tainică ea între oameni, poporul Meu. Așa a fost și nașterea Mea pe pământ, și grăiesc cu tine și îți arăt aceasta prin felul Meu de grăire cu tine, și te rog, poporul Meu, să te lași tu tot mai pătruns de taina aceasta, că tu trebuie să înțelegi bine și tot mai bine lucrul Meu cel tainic în mijlocul tău. Vreau tot mai mult să te privesc, și să te văd că știi taina nașterii, taina cuvântului Meu de peste tine, și care mereu, mereu se naște din Mine în mijlocul tău, ca să te naști tu din el și să te păstrezi în el și să-l păstrezi în tine, poporul Meu. Te chem spre mare înțelepciune când Mă fac cuvânt peste tine, iar tu să vii când te chem, că mereu te chem, și mereu te numesc al Meu când te chem, și te voiesc pătruns de taina cuvântului Meu de peste tine, poporul Meu. O, te voiesc dulce împărăție a Mea, și voiesc să văd că știi tu bine taina împărăției cerurilor, că n-am cu cine să împart pe pământ această dulce taină, poporul Meu. Cine-și închipuie în afara lui împărăția cerurilor, acela nu poate pătrunde taina și lucrarea ei și locul ei între pământ și cer, iar închipuirile unui așa om sunt născociri ale lui și nu sunt adevărul. O, Eu M-am născut pentru inima omului, ca să-Mi fie ea tron al împărăției Mele în trupul omului. Trupul omului și scaunul Meu de domnie în inima lui, acesta este raiul pe care Eu, Domnul, îl aștept pentru Mine pe pământ pentru odihna Mea și a Tatălui Meu, poporul Meu. Eu M-am născut umilit acum două mii de ani, și Mi-am găsit primul popas în ieslea boilor, dar mai întâi M-am așezat în inima mamei Mele și a lui Iosif, și, apoi, aproape de ziua nașterii Mele M-am așezat în inima păstorilor de la oi, cărora îngerii le-au vestit venirea Mea, și M-am

așezat în inima celor trei magi, care au mărturisit lumii despre nașterea Mea, după ce ei M-au aflat și M-au văzut născut. Iată, împărăția lui Dumnezeu este altfel decât caută omul s-o înțeleagă pentru el, și din această pricină Eu n-am rai pe pământ, n-am stat și loc slăvit pe pământ, poporul Meu. Eu când l-am făcut pe om i-am făcut grădină de rai ca să Mă asculte pe Mine în ea, ca să fie omul raiul Meu, căci Mie mai mult decât omului Îmi trebuie rai, dar iată, omul nu stă din mersul lui ca să înțeleagă facerea Mea și lucrarea ei, rostul Meu și rostul omului între cer și pământ, taina lui Dumnezeu cu omul pe pământ, poporul Meu.

În zi de praznic de naștere Mă mistui de dorul omului, de dorul Meu în om. Mi-e dor de sălaș pe pământ, dar omul își închipuie în afara lui împărăția cerurilor și frumusețea ei. Omul voiește altfel să fie împărăția Mea pentru el și cu el, și de aceea nu pot oamenii să pătrundă cu mintea lor taina sfinților Mei, care s-au făcut și se fac pe pământ locaș al Meu, împărăție a cerurilor pe pământ. Locul împărăției cerurilor și slava ei este în om, și iarăși spun: locul împărăției cerurilor este în om, și pentru această slavă am zidit Eu omul. O, de șapte mii de ani omul îl urmează pe omul cel zidit de mâna Mea, pe cel care s-a smuls din cer pentru ca să Mă dea pe Mine afară din el și să nu mai am Eu casă, și să nu-Mi mai aflu odihnă. Odihna Mea o așezasem să fie în om, și am numit ziua a șaptea odihna Mea. Și dacă am văzut că omul nu a rămas ziua Mea de odihnă, am venit și am luat de la capăt lucrarea Mea cea de la Tatăl și am făcut iarăși omul. Am venit și M-am făcut pe Mine Însumi Om, și după ce M-am întocmit în pânțele fecioresc, M-am născut Prunc ca omul, și am fost Eu odihna lui Dumnezeu, odihna Tatălui Meu, din Care Eu sunt mai înainte de vecii, și, atunci, la nașterea Mea, am arătat Eu iarăși taina omului, căci M-am făcut pe pământ locaș al împărăției lui Dumnezeu, și Tatăl era în Mine, iar Eu în El eram, și am deslușit ucenicilor Mei taina aceasta când ei Mi-au spus să le arăt lor pe Tatăl și când Eu, în chip minunat, mereu, mereu le arătam că Eu și cu Tatăl una suntem, și lucrând văzut le arătam lor, căci lucrarea Tatălui Meu în Mine se făcea mereu slavă înaintea oamenilor.

O, dacă ar vrea omul să se oprească din calea lui și să caute să priceapă înțelepciunea împărăției cerurilor, Eu, Domnul, M-aș așeza la sfat cu omul și i-aș da lui înțelepciunea aceasta. Aș fi putut să Mă arăt omului așa cum din vecii sunt din Tatăl, dar M-am umilit atât de mult și M-am coborât atât de jos, până ce M-am născut din om, Prunc ca și omul care se naște din om, atât de mult M-am umilit când a fost să Mă arăt omului și să Mă dovedesc supusul Tatălui, împărăția minunilor lui Dumnezeu în trupul Meu întocmit în chip de om, și apoi născut ca să cresc după asemănarea cu omul și să sufăr pentru om, și apoi să Mă slăvesc cu slava pe care o am de la Tatăl mai înainte de vecii.

Vreau, omule, să te mângâi cu mângâierea Duhului Sfânt Mângâietorul. Vreau, omule, să te învăț și să te ajut să înțelegi taina și locul împărăției cerurilor pe pământ. O, omule, nu mai aștepta această împărăție să vină la tine sau să vii la ea, căci tu, tu trebuie să fii locașul ei cel luminător în jurul tău, omule născut din om. Eu Însumi M-am arătat acum două mii de ani, și așa l-am învățat pe om ce este împărăția cerurilor și ce lucrare are ea. O, nu se poate pe pământ jos și în cer sus împărăția cerurilor, nu se poate decât în duhul, în sufletul și în trupul omului cu toată fața și lucrarea și locul ei. Aceasta este înțelepciunea, omule, și nu este de pe pământ înțelepciunea, iar din pricina înțelepciunii omului care trăiește fără cer pe pământ și în el, se stinge taina lui Dumnezeu cu omul, se șterge urma Mea de pe pământ și din om.

Vin cu taină dulce, vin cu învățătură de taină ca să ia omul naștere de sus, poporul Meu, dar vreau să stai tu înaintea Mea împărăție a cerurilor, și vreau așa să fii tu cale a omului spre această taină a nașterii de sus, că mare este taina nașterii de sus, poporul Meu. Din nou grăiesc și spun: vai omului care așteaptă închipuindu-și în afara lui împărăția cerurilor pe pământ și în cer! Eu M-am născut pentru inima omului, ca să Mi-o fac tron al împărăției Mele în om, și așa să înțeleagă omul taina împărăției cerurilor, și așa să lucreze omul, căci Eu Însumi i-am arătat omului lucrarea pe care o are el de lucrat după ce ia el din Mine naștere de sus și viață și

înțelepciune pentru ea. Când l-am făcut pe om, l-am făcut împlinit deodată, dar Eu când am luat chipul omului, M-am umilit mult de tot, și M-am arătat apoi Prunc mic, născut din trup de mamă Fecioară, așa cum tot omul ar fi fost să fie dacă n-ar fi călcat ascultarea de Dumnezeu și iubirea cea pentru ascultare. O, fă-te și tu mic, omule. Umilește-te, căci Eu, Domnul, M-am umilit, și mult M-am umilit, și M-a umilit apoi omul, iar umilința cea de la om Mă așeza în umilință, și ea era Duhul Meu înaintea omului și înaintea Tatălui. Îmbracă-ți și tu inima în acest duh și fă-te după chipul și asemănarea Mea, ca să ne vedem unul pe altul prin asemănare, omule, căci numai când ne vom asemăna ne vom vedea, și altfel nu, omule. Voiesc să înțelegi mai înainte de ziua slavei Mele împărăția Mea și locul ei din tine, căci ea își are hărăzit locul ei în om, iar minunile ei sunt minunate în om, și apoi în afara lui spre vederea cea bună a multora apoi, și vei fi atunci asemenea Mie, omule. Amin.

O, poporul Meu, cu mare înălțime de taină și de cuvânt te învăț Eu slava împărăției Mele și nașterea ei în tine pentru Mine și pentru tine pe pământ și în cer. E praznic de naștere nouă, e vreme pentru înțelepciune din cer în ființa ta, poporul Meu. O, desfă-ți ființa și lasă-Mi slava și lucrarea ei să pătrundă în tine, și apoi arată-Mă că sunt Stăpânul tău și că tu ești împărăția Mea care se naște în tine la glasul Meu de peste tine, glasul care cheamă omul spre taina cea de sus, taina nașterii, poporul Meu. Amin.

O, copii veghetori în porți când cuvântul Meu vine! Eu, Domnul, voi grăi celor ce au auzit glasul Meu de azi și le voi spune lor deslușit taina nașterii Mele pe pământ, taina împărăției Mele în om, căci cei ce M-au auzit grăind prin acest izvor de cuvânt, n-au priceput din Mine, și au priceput din ei, și apoi au rătăcit și rătăcesc rătăcind de pe cale pe cei care ar fi fost să fie și azi poporul cuvântului Meu și să fi crescut cu cerul acest popor. Eu, Domnul, le voi grăi lor taina nașterii, taina cerului pe pământ, și dulce îi voi învăța spre înțeleptirea lor, căci vai celor ce, lipsindu-se de înțelepciunea cea de sus, își fac loruși înțelepciune fălindu-se cu glasul ei înaintea glasului Meu cel nepriceput de omul care nu are duhul umilinței așa cum Eu, Domnul, îl am.

Pace ție și praznic de naștere, de mereu naștere, poporul Meu, și așa vei sta de sus pe pământ, și așa vei fi tu odihna Mea, ziua Mea de odihnă, poporul Meu.

25-12.2006/07-01-2007